

SỐ 501

KINH TỖ-KHEO SA-HẠT CÔNG ĐỨC

Hán dịch: Đời Tây Tấn, Sa-môn Pháp Cự.

Nghe như vậy:

Một thuở nọ, Đức Phật đang trú tại vườn Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ, cùng với một ngàn hai trăm năm mươi vị Tỳ-kheo và một vạn vị Bồ-tát.

Thuở ấy, nước Tu-da-việt có một người nghèo đi hớt tóc thuê cho trẻ em. Những người thuê hớt tóc đều giao kết đến khi lúa chín mỗi người sẽ trả một ang lúa. Sau đó chẳng bao lâu, trên đường đi, ông gặp người thuê hớt tóc trước đây, bèn theo người ấy về nhà đòi lúa để đổi rượu uống, rồi ông đi đòi hết nhưng không ai đem lúa trả. Lúc này, ông ta nổi giận nói: “Ta nguyện sau khi qua đời, sẽ làm con rồng thần to lớn, phá hoại hết nước này.”

Sau khi qua đời, thần hồn ông bèn sinh làm rồng. Nước đó suốt một năm mưa gió trái mùa, lúa thóc hoa màu hư hoại. Đức Phật nghĩ đến dân chúng nước này đói kém, liền sai Tỳ-kheo Sa-hạt tới đó để giáo hóa.

Rồng thấy Tỳ-kheo đến liền khởi ý ác, muốn làm hư hoại nước này và giết Tỳ-kheo Sa-hạt. Sa-hạt liền biến hóa bình bát che phủ khắp cả nước. Rồng tuôn mưa xuống và cho rằng cõi này đã chìm ngập. Tỳ-kheo nhờ oai thần của Đức Phật làm cho rồng thấy muôn dân đều yên ổn như trước. Rồng lại nổi giận làm tuyết rơi. Tỳ-kheo lấy bát đựng hết tuyết, dùng tay gạt tuyết dồn một chỗ như núi. Sau đó, Tỳ-kheo vào chỗ ở của rồng, rồng liền vọt ra. Tỳ-kheo lại ra,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

rồng lại vào. Tỳ-kheo lại vào, cứ như vậy đến không biết bao nhiêu lần, khi rồng mệt mới thôi. Rồng quỳ xuống hỏi:

–Nhân giả là vị thần nào mà làm phiền tôi như vậy?

Tỳ-kheo đáp:

–Ta là đệ tử của Phật.

Rồng thưa:

–Tôi muốn quy y Tôn giả.

Tỳ-kheo đáp:

–Đức Phật là Đại sư của ta, Ngài là bậc tối tôn trong ba cõi, người nên quy y Ngài.

Rồng thưa:

–Đức Phật ở chỗ nào?

Tỳ-kheo đáp:

–Đức Phật hiện ở tại nước Xá-vệ.

Rồng thưa:

–Xin Nhân giả cho tôi đi theo.

Tỳ-kheo nói:

–Muốn đi thì tốt.

Tỳ-kheo bèn bỏ rồng vào giỏ. Dân chúng thấy Tỳ-kheo bắt rồng như vậy, đều vui mừng hỏi:

–Đạo nhân là vị thần lớn nào mà hàng phục được mối họa của nước này?

Tỳ-kheo đáp:

–Tôi là đệ tử của Phật.

Dân chúng lại hỏi:

–Chúng tôi có thể gặp Đức Phật được không?

Tỳ-kheo đáp:

–Muốn gặp Đức Phật thì hãy chờ khi tôi về đã, sắp trưa rồi, đến giờ tôi đi khát thực.

Dân chúng nghe nói thế, nên có người cúng dường cơm, có người cúng dường rượu. Tỳ-kheo nhận rồi ăn uống, đến say, nằm bên gốc cây, rồng, ca-sa, bình bát mỗi thứ một nơi.

Bấy giờ, Đức Phật mỉm cười, phát ra ánh sáng năm sắc. Tôn giả A-nan sửa lại y phục, bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Thế Tôn không cười vô cớ, cười ắt có ý gì.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức Phật hỏi Tôn giả A-nan:

–Ông có thấy Tỳ-kheo Sa-hạt không?

A-nan thưa:

–Dạ không thấy!

Đức Phật bảo:

–Nay Tỳ-kheo Sa-hạt đang say nằm bên gốc cây kia.

Lúc đó, một ngàn hai trăm năm mươi Tỳ-kheo và một vạn Bồ-tát cùng bảo nhau:

–Tỳ-kheo Sa-hạt đã đắc quả A-la-hán, vì sao lại say nằm?

Đức Phật biết mọi người có ý nghi, nhân đó nói đến bốn việc:

1. A-la-hán không nhập định thì không nhận biết.
2. Hiện thân thông không được dễ dàng.
3. Không được cưỡng ép khuyên người khát thực.
4. Trong thân hãy còn có trùng độc.

A-la-hán do bốn việc này nên không bằng Phật.

Bấy giờ, một vạn Bồ-tát đều thoái chí, muốn hướng đến A-la-hán. Đức Phật sai Tôn giả Mục-kiền-liên tới chỗ Tỳ-kheo Sa-hạt, bảo ông ta đem rỗng về, rỗng dùng đầu mặt đánh lễ Đức Phật. Đức Phật nhân đó giảng nói về gốc gác đời trước của rỗng. Tâm rỗng liền thấu rõ, thọ năm giới và làm theo mười điều thiện, liền đắc quả Tu-đà-hoàn, đánh lễ Đức Phật rồi lui ra.

Khi ấy, Đức Phật khen công đức vi diệu của Tỳ-kheo Sa-hạt.

Tôn giả A-nan chấp tay bạch Phật:

–Tỳ-kheo Sa-hạt uống rượu say nằm sao Phật lại khen ngợi công đức của Tỳ-kheo ấy là vi diệu?

Đức Phật bảo Tôn giả A-nan:

–A-la-hán không đói khát nhưng vì ba việc nên thị hiện say nằm:

1. Phật muốn khai hóa ý của Bồ-tát.
2. Không muốn nghịch ý của các thí chủ.
3. Sợ các đệ tử chưa đắc đạo, mà lại uống rượu sẽ gây ra nhiều lỗi lầm. Do đó chế ra giới này.

Tỳ-kheo Sa-hạt tuy uống rượu mà không say.

Các Bồ-tát và bốn hàng đệ tử nghe Đức Phật nói lời này, đều đứng dậy sửa lại y phục, đánh lễ Phật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tỳ-kheo Sa-hạt đến trước Đức Phật quỳ thẳng, bạch Phật:

–Vua nước Tu-da-việt và dân chúng nước ấy muốn được gặp Phật.

Đức Phật im lặng nhận lời. Tỳ-kheo Sa-hạt vâng lời Phật dạy, chỉ trong thoáng chốc, đã đến nước Tu-da-việt. Quốc vương và dân chúng thấy Tỳ-kheo đều vui mừng, có người đánh lễ, có người quỳ, có người chấp tay.

Tỳ-kheo Sa-hạt bảo:

–Đức Phật sáng mai sẽ đến.

Nhà vua nghe Đức Phật sẽ đến rất vui mừng, sửa sang bốn đường lớn, quét dọn, rưới nước, làm rộng rãi, che màn.

Sáng hôm sau, Đức Phật cùng một ngàn hai trăm năm mươi Tỳ-kheo cùng đi đến trên hư không, tự nhiên có hoa sen đở dưới chân Phật. Vua, các quan và dân chúng đều đem hoa hương ra khỏi thành nghinh đón Phật, năm vóc sát đất cung kính đánh lễ. Phật và chư Tỳ-kheo đến vương cung, ở đó có tòa Sư tử đã bày sẵn trải bằng lụa mềm, che lọng hoa bằng bảy báu, năm sắc đan xen. Vua thiết trai cúng dường, tự tay dâng thức ăn. Đức Phật thọ trai xong, lấy nước rửa tay, chú nguyện. Đức Phật vì vua và dân chúng nói về nguồn gốc của rồng, tâm nhà vua và dân chúng đều thấu rõ liền thọ năm giới, làm mười điều thiện, hoặc có người đắc quả Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán, không thể kể hết.

Đức Phật giảng nói kinh này rồi, bốn chúng đệ tử, các chúng Trời, Rồng, Quỷ thần đều vui mừng làm theo.

